

31992L0049

11.8.1992.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 228/1

DIREKTIVA VIJEĆA 92/49/EEZ**od 18. lipnja 1992.****o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno osiguranje osim životnog osiguranja te kojom se izmjenjuje Direktiva 73/239/EEZ i Direktiva 88/357/EEZ (Treća direktiva o neživotnom osiguranju)**

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 57. stavak 2. i članak 66.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,u suradnji s Europskim parlamentom ⁽²⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

(1) Budući da je potrebno zaokružiti unutarnje tržište izravnog osiguranja osim životnog osiguranja i sa stajališta prava poslovnog nastana i sa stajališta slobode pružanja usluga kako bi se društvima za osiguranje koja imaju sjedište u Zajednici omogućilo da lakše pokrivaju rizike koji se nalaze na području Zajednice.

(2) Budući da je Druga direktiva Vijeća od 22. lipnja 1988. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na izravno osiguranje osim životnog osiguranja, koja propisuje odredbe kako bi se olakšalo učinkovito ostvarivanje

slobode pružanja usluga i koja izmjenjuje Direktivu 73/239/EEZ (88/357/EEZ) ⁽⁴⁾, već uvelike pridonijela ostvarivanju unutarnjeg tržišta izravnog osiguranja osim životnog osiguranja, na taj način da se ugovarateljima osiguranja koji po svojem statusu, veličini ili vrsti osiguranog rizika nemaju potrebe za posebnom zaštitom u državi članici u kojoj se nalazi rizik, daje potpuna sloboda da se koriste najširim mogućim tržištem osiguranja.

(3) Budući da Direktiva 88/357/EEZ stoga predstavlja važnu fazu u spajanju nacionalnih tržišta u jedinstveno integrirano tržište, a ta se faza mora nadopuniti drugim instrumentima Zajednice kako bi se omogućilo svim ugovarateljima osiguranja, bez obzira na njihov status, veličinu ili vrstu osiguranog rizika, da mogu birati osiguravatelja sa sjedištem u Zajednici koji ondje obavlja svoje poslove na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga, dok im je istodobno zajamčena odgovarajuća zaštita.

(4) Budući da ova Direktiva čini dio već donesenih normativnih akata Zajednice koji obuhvaćaju Prvu direktivu Vijeća od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na osnivanje i obavljanje

⁽¹⁾ SL C 244, 28.9.1990., str. 28. i
SL C 93, 13.4.1992., str. 1.

⁽²⁾ SL C 67, 16.3.1992., str. 98. i
SL C 150, 15.6.1992.

⁽³⁾ SL C 102, 18.4.1991., str. 7.

⁽⁴⁾ SL L 172, 4.7.1988., str. 1. Zadnje izmijenjena Direktivom 90/618/EEZ (SL L 330, 29.11.1990., str. 44.).

poslova izravnog osiguranja osim životnog osiguranja (73/239/EEZ) ⁽¹⁾ i Direktivu Vijeća od 19. prosinca 1991. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima društava za osiguranje (91/674/EEZ) ⁽²⁾

uredno obavljaju svoje poslove, bez obzira obavljaju li ih na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga; budući da posebno moraju moći poduzimati odgovarajuće mjere predostrožnosti i izricati sankcije radi sprečavanja nepravilnosti ili kršenja odredbi o nadzoru osiguranja.

- (5) Budući da se doneseni pristup sastoji u uspostavljanju bitnog, neophodnog i dostatnog stupnja usklađenosti kako bi se postiglo međusobno priznavanje odobrenja za rad i sustava bonitetne kontrole, čime bi se omogućilo izdavanje jedinstvenog odobrenja za rad koje bi vrijedilo na području cijele Zajednice, kao i primjena načela nadzora matične države članice.
- (6) Budući da će zbog toga, ubuduće, za osnivanje i obavljanje poslova osiguranja biti potrebno jedinstveno službeno odobrenje za rad koje izdaje nadležno tijelo države članice u kojoj društvo za osiguranje ima svoje sjedište; budući da takvo odobrenje za rad omogućuje društvu da obavlja poslove na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga na području cijele Zajednice; budući da država članica podružnice ili država članica pružanja usluga ne mora više zahtijevati da društva za osiguranje, koja žele ondje obavljati poslove osiguranja i koja su već dobila odobrenje za rad u svojoj matičnoj državi članici, traže novo odobrenje za rad; budući da bi stoga direktive 73/239/EEZ i 88/357/EEZ trebalo izmijeniti u tom smislu.
- (7) Budući da će odsada nadležna tijela matične države članice snositi odgovornost za praćenje financijske stabilnosti društva za osiguranje, uključujući njihovo stanje solventnosti, oblikovanje odgovarajućih tehničkih pričuva te pokriće tih pričuva usklađenom imovinom.
- (8) Budući da su u određenim odredbama ove Direktive propisani samo minimalni standardi; budući da matična država članica može utvrditi stroža pravila za društva za osiguranje kojima su njezina nadležna tijela izdala odobrenje za rad.
- (9) Budući da nadležna tijela država članica moraju raspolagati sredstvima nadzora potrebnim kako bi se osiguralo da društva za osiguranje na cijelom području Zajednice
- (10) Budući da je unutarnje tržište područje bez unutarnjih granica i osigurava pristup svim poslovima osiguranja, uz iznimku životnog osiguranja, na području cijele Zajednice, a time i mogućnost da svaki propisno ovlašteni osiguravatelj pokriva bilo koji od rizika predviđenih u Prilogu Direktivi 73/239/EEZ; budući da stoga treba ukinuti monopol koji u nekim državama članicama imaju neka tijela za pokriće određenih rizika.
- (11) Budući da odredbe o prijenosu portfelja treba prilagoditi kako bi bile u skladu sa sustavom jedinstvenog odobrenja za rad koji se uvodi ovom Direktivom.
- (12) Budući da je Direktiva 91/674/EEZ već utjecala na potrebno usklađivanje propisa država članica o tehničkim pričuvama koje osiguravatelji trebaju oblikovati za pokriće svojih obveza, te budući da usklađivanje omogućuje primjenu načela međusobnog priznavanja tih pričuva.
- (13) Budući da propisi koji uređuju disperziju, lokalizaciju i usklađivanje imovine za pokriće tehničkih pričuva moraju biti usklađeni, kako bi se olakšalo međusobno priznavanje propisa država članica; budući da se kod ovog usklađivanja moraju uzeti u obzir mjere liberalizacije kretanja kapitala propisane u Direktivi Vijeća od 24. lipnja 1988. za provedbu članka 67. Ugovora (88/361/EEZ) ⁽³⁾, kao i napredak koji je Zajednica postigla prema ostvarivanju gospodarske i monetarne unije.
- (14) Budući da matična država članica, međutim, ne smije zahtijevati da društva za osiguranje ulažu imovinu za pokriće njihovih tehničkih pričuva u neku određenu kategoriju imovine, jer takvi zahtjevi ne bi bili u skladu s mjerama o liberalizaciji kretanja kapitala propisanim u Direktivi 88/361/EEZ.
- (15) Budući da je do donošenja Direktive o investicijskim uslugama kojom će se između ostalog uskladiti definicija pojma uređenog tržišta za potrebe ove Direktive,

⁽¹⁾ SL L 228, 16.8.1973., str. 3. Zadnje izmijenjena Direktivom 88/357/EEZ (SL L 172, 4.7.1988., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 374, 31.12.1991., str. 7.

⁽³⁾ SL L 178, 8.7.1988., str. 5.

a ne dovodeći u pitanje buduće usklađivanje, taj pojam potrebno privremeno definirati; budući da će ta definicija biti zamijenjena definicijom usklađenom na razini Zajednice, koja daje matičnoj državi članici tržišta odgovornosti za ona pitanja za koja se prema ovoj Direktivi privremeno daje odgovornost matičnoj državi članici društva za osiguranje.

- (16) Budući da popis propisanih stavki, koje mogu činiti potrebnu granicu solventnosti iz Direktive 73/239/EEZ, treba biti nadopunjen jer se moraju uzeti u obzir novi financijski instrumenti i mogućnosti koje su dane drugim financijskim institucijama kod strukturiranja njihovog kapitala.
- (17) Budući da u okviru integriranog tržišta osiguranja onim ugovarateljima osiguranja, koji po svojem statusu, veličini i vrsti osiguranog rizika nemaju potrebe za posebnom zaštitom u državi članici u kojoj se nalazi rizik, treba omogućiti punu slobodu pri izboru mjerodavnog prava za ugovore o osiguranju.
- (18) Budući da usklađivanje prava o ugovorima o osiguranju nije preduvjet za ostvarivanje unutarnjeg tržišta osiguranja; budući da bi stoga mogućnost ostavljena državama članicama da primijene svoje pravo na ugovore o osiguranju koji pokrivaju rizike koji se nalaze na njihovu državnom području, trebala predstavljati odgovarajuću zaštitu za one ugovaratelje osiguranja kojima je posebna zaštita potrebna.
- (19) Budući da je u okviru unutarnjeg tržišta u interesu ugovaratelja osiguranja da ima pristup što širem asortimanu osiguravateljskih proizvoda ponuđenih u Zajednici kako bi mogao izabrati ono što najbolje odgovara njegovim potrebama; budući da je država članica u kojoj se nalazi rizik dužna osigurati da se svi osiguravateljski proizvodi ponuđeni na prodaju na području Zajednice mogu nesmetano plasirati na njezinu državnom području, pod uvjetom da nisu u suprotnosti sa zakonskim odredbama koje štite opće dobro i koje su na snazi u državi članici u kojoj se nalazi rizik, ali to vrijedi samo ako opće dobro nije zaštićeno propisima matične države članice, s time da se ove odredbe moraju nepristrano primijeniti na sva društva koja posluju u toj državi članici te da su objektivno potrebne i razmjerne postavljenim ciljevima.
- (20) Budući da države članice moraju moći osigurati da ponuđeni osiguravateljski proizvodi i ugovorni dokumenti, koji se koriste na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga za pokriće rizika koji se nalaze na njihovu državnom području, budu u skladu s mjerodavnim specifičnim zakonskim odredbama koje štite opće dobro; budući da sustavi nadzora koji se ovdje koriste moraju biti u skladu sa zahtjevima integriranog tržišta, ali njihovo korištenje ne mora predstavljati preduvjet za obavljanje poslova osiguranja; budući da se u tom smislu sustavi prethodnog odobrenja uvjeta osiguranja ne čine opravdanim; budući da je stoga potrebno osigurati druge sustave koji bolje odgovaraju zahtjevima unutarnjeg tržišta, a državama članicama ipak omogućuju da ugovarateljima osiguranja jamče odgovarajuću zaštitu.
- (21) Budući da ga društvo za osiguranje, ako je ugovaratelj osiguranja fizička osoba, treba obavijestiti o mjerodavnom pravu za ugovor i o načinu postupanja s pritužbama ugovaratelja osiguranja koje se odnose na ugovor.
- (22) Budući da u nekim državama članicama privatno ili dobrovoljno zdravstveno osiguranje služi kao djelomična ili potpuna alternativa zdravstvenoj zaštiti u okviru sustava socijalne sigurnosti.
- (23) Budući da vrsta i socijalne posljedice ugovora o zdravstvenom osiguranju opravdavaju da nadležna tijela države članice u kojoj se nalazi rizik traže sustavno obavješćivanje o općim i posebnim uvjetima osiguranja, radi provjere jesu li ti ugovori djelomična ili potpuna alternativa zdravstvenoj zaštiti u sklopu sustava socijalne sigurnosti; budući da takva provjera ne smije biti preduvjet za plasiranje proizvoda na tržište; budući da se zbog posebnog karaktera zdravstveno osiguranje, koje služi kao djelomična ili potpuna alternativa zdravstvenoj zaštiti u sklopu sustava socijalne sigurnosti, razlikuje od ostalih vrsta osiguranja u pogledu odšteta i životnog osiguranja, jer je potrebno osigurati da bez obzira na godine starosti i profil rizičnosti, ugovaratelji osiguranja imaju učinkovit pristup privatnom ili dobrovoljnom zdravstvenom osiguranju.
- (24) Budući da su u ovu svrhu neke države članice donijele posebne zakonske odredbe; budući da se radi zaštite općeg dobra mogu donijeti ili zadržati takve zakonske odredbe samo ako neprimjereno ne ograničavaju pravo poslovnog nastana ili slobodu pružanja usluga, s time da se ove odredbe moraju primjenjivati na identičan način bez obzira o kojoj se matičnoj državi članici radi; budući da se ove zakonske odredbe mogu razlikovati ovisno o

danim uvjetima u svakoj državi članici; budući da mjere mogu uključivati otvoreni pristup bez ograničenja, rangiranje po jedinstvenoj osnovi prema vrsti police i doživotnoj zaštiti; budući da se isti cilj može postići i tako da se za društva koja nude privatno ili dobrovoljno zdravstveno osiguranje propiše da moraju ponuditi standardne police koje odgovaraju zaštiti koju pružaju zakonom predviđeni programi socijalne sigurnosti, uz stopu premije koja je jednaka ili ispod propisanog maksimuma, te sudjelovati u fondovima za naknade štete; budući da se, kao dodatna mogućnost, može zahtijevati da tehnička osnovica privatnog zdravstvenog osiguranja ili dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja bude slična onoj za životno osiguranje.

- (25) Budući da nakon usklađivanja izvršenog Direktivom 73/239/EEZ, kako je izmijenjena ovom Direktivom, mogućnost koja je bila ostavljena Saveznoj Republici Njemačkoj prema članku 7. stavku 2. točki (c) iste Direktive o zabrani istovremenog obavljanja zdravstvenog osiguranja i ostalih vrsta osiguranja, više nije opravdana i stoga ju treba staviti izvan snage.
- (26) Budući da države članice mogu zahtijevati da svako društvo za osiguranje, koje na njihovu državnom području pruža obvezno osiguranje od nezgoda na radu na vlastiti rizik, poštuje posebne odredbe nacionalnog prava koje se odnose na tu vrstu osiguranja; budući, međutim, da se ovaj zahtjev ne može primijeniti na odredbe o financijskom nadzoru, koje su u isključivoj nadležnosti matične države članice.
- (27) Budući da ostvarivanje prava poslovnog nastana zahtijeva stalnu prisutnost društva u državi članici podružnice; budući da odgovornost za očuvanje posebnih interesa osiguranika i žrtava kod osiguranja motornih vozila od odgovornosti prema trećim osobama polazi od pretpostavke da u državi članici podružnice postoje odgovarajuće strukture nadležne za prikupljanje svih potrebnih informacija o odštetnim zahtjevima vezanim uz taj određeni rizik, s dovoljno velikim ovlastima da društvo zastupaju prema oštećenim osobama koje mogu tražiti naknadu štete, uključujući ovlasti za isplatu naknade štete, te za zastupanje društva, ili prema potrebi, organiziranje zastupanja društva pred sudovima i drugim nadležnim tijelima te države članice u vezi s odštetnim zahtjevima.
- (28) Budući da u okviru unutarnjeg tržišta niti jedna država članica više ne može zabranjivati istodobno obavljanje poslova osiguranja na njezinu državnom području na

temelju prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga; budući da stoga mogućnost koja je u tom pogledu bila dozvoljena državama članicama prema Direktivi 88/357/EEZ treba biti stavljena izvan snage.

- (29) Budući da bi trebalo predvidjeti sustav sankcija koje će se izreći ako društvo za osiguranje u državi članici u kojoj se nalazi rizik ne poštuje odredbe o zaštiti općeg dobra koje su mjerodavne za njega.
- (30) Budući da u nekim državama članicama transakcije osiguranja ne podliježu nikakvim oblicima neizravnog oporezivanja, dok većina država članica primjenjuje posebne poreze i druge oblike davanja, uključujući dodatna davanja u korist tijela za naknadu šteta; budući da između država članica postoje velike razlike u strukturi i visini stopa koje se primjenjuju na poreze i davanja; budući da je poželjno spriječiti situaciju u kojoj bi postojeće razlike uzrokovale poremećaje tržišnog natjecanja na području pružanja usluga osiguranja između država članica; budući da će se do naknadnog usklađivanja ovaj problem rješavati primjenom poreznog sustava i drugih oblika davanja predviđenih u državi članici u kojoj se nalazi rizik, a na državama članicama je da poduzmu odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo ubiranje poreza i davanja.
- (31) Budući da će povremeno biti potrebne tehničke prilagodbe detaljnih pravila utvrđenih u ovoj Direktivi kako bi se uzeo u obzir budući razvoj djelatnosti osiguranja; budući da će Komisija vršiti prilagodbe ako i kada to bude potrebno, nakon konzultacija s Odborom za osiguranje osnovanim prema Direktivi 91/675/EEZ ⁽¹⁾, u okviru izvršavanja provedbenih ovlasti koje su joj dodijeljene Ugovorom.
- (32) Budući da je potrebno donijeti posebne odredbe kojima će se osigurati nesmetani prelazak s pravnih propisa koji su na snazi u trenutku kada se ova Direktiva počne primjenjivati na nove propise koji se ovom Direktivom uvode, s posebnom brigom da se nadležna tijela država članica dodatno ne opterećuju.
- (33) Budući da u smislu članka 8.c Ugovora treba uzeti u obzir težinu zadataka koji su pred nacionalnim gospodarstvima koja se nalaze na različitim stupnjevima razvoja; budući da stoga neke države članice trebaju donijeti prijelazne odredbe koje će omogućiti postupnu primjenu ove Direktive,

⁽¹⁾ SL L 374, 31.12.1991., str. 32.

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

GLAVA I

DEFINICIJE I PODRUČJE PRIMJENE

Članak 1.

Za potrebe ove Direktive:

- (a) „društvo za osiguranje” znači društvo koje je dobilo službeno odobrenje za rad u skladu s člankom 6. Direktive 73/239/EEZ;
- (b) „podružnica” znači zastupništvo ili podružnica društva za osiguranje u smislu članka 3. Direktive 88/357/EEZ;
- (c) „matična država članica” znači država članica u kojoj se nalazi sjedište društva za osiguranje koje pokriva rizik;
- (d) „država članica podružnice” znači država članica u kojoj se nalazi podružnica koja pokriva rizik;
- (e) „država članica pružanja usluga” znači država članica u kojoj se nalazi rizik, u smislu članka 2. točke (d) Direktive 88/357/EEZ, ako ga pokriva društvo za osiguranje ili podružnica koja se nalazi u drugoj državi članici;
- (f) „kontrola” znači odnos između matičnog društva i društva kćeri, a prema definiciji iz članka 1. Direktive 83/349/EEZ ⁽¹⁾, ili sličan odnos između neke fizičke ili pravne osobe i društva;
- (g) „kvalificirani udjel” znači izravni ili neizravni udjel u nekom društvu koji predstavlja 10 % ili više kapitala ili prava glasa ili koji omogućava ostvarivanje značajnog utjecaja nad upravljanjem društvom u kojem je taj udjel.
- Za potrebe ove definicije, a u okviru članaka 8. i 15. i drugih visina udjela iz članka 15., uzimaju se u obzir prava glasa iz članka 7. Direktive 88/627/EEZ ⁽²⁾;
- (h) „matično društvo” znači matično društvo prema definiciji iz članka 1. i 2. Direktive 83/349/EEZ;
- (i) „društvo kći” znači društvo kći prema definiciji iz članka 1. i 2. Direktive 83/349/EEZ; svako društvo kći društva kćeri smatra se društvom kćeri društva koje je za ta društva krajnje matično društvo;

- (j) „uređeno tržište” znači financijsko tržište koje matična država članica društva smatra uređenim tržištem do donošenja definicija u okviru Direktive o investicijskim uslugama, a obilježeno je sljedećim elementima:

— redovito poslovanje, i

— činjenica da propisi koje su izdala ili odobrila odgovarajuća tijela definiraju uvjete za rad tržišta, uvjete za pristup tržištu, te ako se primjenjuje Direktiva Vijeća od 5. ožujka 1979. o usklađivanju uvjeta za uvrštenje vrijednosnih papira u službenu kotaciju burze (79/279/EEZ) ⁽³⁾, uvjete za uvrštenje u službenu kotaciju propisane u toj Direktivi, ili ako se ta Direktiva ne primjenjuje, uvjete koje moraju ispuniti financijski instrumenti kako bi se njima moglo efektivno trgovati na tržištu.

Za potrebe ove Direktive, uređeno tržište može se nalaziti u državi članici ili u trećoj zemlji. U ovom zadnjem slučaju, to tržište mora biti priznato od strane matične države članice i mora ispunjavati usporedive kriterije. Svaki financijski instrument kojim se trguje na tom tržištu mora imati istu kvalitetu kao i onaj kojim se trguje na uređenom tržištu ili tržištima dotične države članice;

- (k) „nadležna tijela” znači nacionalna tijela koja su zakonom ili drugim propisima ovlaštena za nadzor društava za osiguranje.

Članak 2.

1. Ova se Direktiva primjenjuje na vrste osiguranja i društva koji su navedeni u članku 1. Direktive 73/239/EEZ.

2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na vrste osiguranja ili poslove, na društva ili institucije na koje se ne primjenjuje Direktiva 73/239/EEZ, a niti na institucije navedene u članku 4. te Direktive.

Članak 3.

Bez obzira na članak 2. stavak 2., države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se najkasnije do 1. srpnja 1994. ukinuli monopoli u pogledu osnivanja poslova određene vrste osiguranja koji su odobreni institucijama osnovanim na njihovu državnom području, navedenim u članku 4. Direktive 73/239/EEZ.

⁽¹⁾ SL L 193, 18.7.1983., str. 1.

⁽²⁾ SL L 348, 17.12.1988., str. 26.

⁽³⁾ SL L 66, 13.3.1979., str. 21. Zadnje izmijenjena Direktivom 82/148/EEZ (SL L 62, 5.3.1982., str. 22.).

GLAVA II

POČETAK OBAVLJANJA POSLOVA OSIGURANJA

Članak 4.

Članak 6. Direktive 73/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 6.

1. Početak obavljanja poslova izravnog osiguranja podliježe prethodnom službenom odobrenju za rad.

Odobrenje za rad od nadležnih tijela matične države članice traži:

- (a) svako društvo koje uspostavlja svoje sjedište na državnom području te države članice;
- (b) svako društvo koje već ima odobrenje za rad iz prvog podstavka i svoje poslovanje proširuje na cijelu vrstu osiguranja ili na neku drugu vrstu osiguranja.”

Članak 5.

Članak 7. Direktive 73/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

1. Odobrenje za rad vrijedi za cijelu Zajednicu. Ono dozvoljava društvu da tamo obavlja poslove bilo na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga.

2. Odobrenje za rad izdaje se za određenu vrstu osiguranja. Ono obuhvaća cijelu vrstu osiguranja, osim ako podnositelj zahtjeva želi pokrivati samo neke od rizika iz te vrste osiguranja, navedene u točki A Priloga.

Međutim:

- (a) države članice mogu izdati odobrenje za rad za podskupine osiguranja navedene u točki B Priloga, razvrstavajući ih prema odgovarajućim nazivima iz točke B Priloga;
- (b) odobrenje za rad izdano za jednu vrstu osiguranja ili podskupinu osiguranja vrijedi i za pokriće pomoćnih rizika uključenih u drugu vrstu osiguranja, ako su ispunjeni uvjeti propisani u točki C Priloga.”

Članak 6.

Članak 8. Direktive 72/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 8.

1. Svaka matična država članica zahtijeva da svako društvo za osiguranje koje traži odobrenje za rad:

(a) usvoji jedan od sljedećih pravnih oblika:

- u slučaju Kraljevine Belgije: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”,
- u slučaju Kraljevine Danske: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”,
- u slučaju Savezne Republike Njemačke: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”,
- u slučaju Republike Francuske: „société anonyme”, „société d’assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural” and „mutuelles régies par le code de la mutualité”,
- u slučaju Irske: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited (registrirana društva ograničena dionicama ili jamstvima ili neograničena),
- u slučaju Republike Italije: „societa per azioni”, „societa cooperativa”, „mutua di assicurazione”,
- u slučaju Velikog Vojvodstva Luksemburga: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d’assurances mutuelles”, „société coopérative”,
- u slučaju Kraljevine Nizozemske: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”,
- u slučaju Ujedinjene Kraljevine: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited (registrirana društva ograničena dionicama ili jamstvima ili neograničena), societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts (poduzeća registrirana prema Zakonu o industrijskim i dobrotvornim udruženjima), societies registered under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd’s (društva registrirana prema Zakonu o dobrotvornim udruženjima, udruženje osiguravatelja poznato kao Lloyd’s),
- u slučaju Republike Grčke: „anonymi etairia”, „allilastikos synetairismos”,
- u slučaju Kraljevine Španjolske: „sociedad anónima”, „sociedad mutua”, „sociedad cooperativa”,
- u slučaju Republike Portugala: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”.

Društvo za osiguranje može isto tako usvojiti oblik Europskog društva (SE) čim ono bude osnovano.

Osim toga, države članice mogu prema potrebi osnovati društva u bilo kojem javno-pravnom obliku, ako takvi subjekti imaju kao predmet svog poslovanja poslove

osiguranja prema uvjetima istovjetnim onima prema kojima posluju društva koja podliježu privatnom pravu;

- (b) ograničiti predmet poslovanja na poslove osiguranje i poslove koji izravno proizlaze iz njih, isključujući svaku drugu poslovnu djelatnost;
- (c) dostaviti plan poslovanja prema članku 9.;
- (d) posjeduju minimalni jamstveni kapital predviđen u članku 17. stavku 2.;
- (e) učinkovito ih vode osobe dobrog ugleda s odgovarajućim stručnim kvalifikacijama ili iskustvom.

2. Ako društvo zatraži odobrenje za rad za proširenje poslovanja na druge vrste osiguranja ili za proširenje odobrenja za rad koje pokriva samo neke rizike iz jedne vrste osiguranja, tada treba dostaviti plan poslovanja u skladu s člankom 9.

Osim toga, mora pružiti dokaz da posjeduje granicu solventnosti predviđenu u članku 16., te ako odredbe iz članka 17. stavka 2. za druge vrste osiguranja zahtijevaju viši minimalni jamstveni kapital nego prethodno spomenuta granica, da posjeduje takav minimum.

3. Ova Direktiva ne sprječava države članice da zadrže ili uvedu zakone ili druge propise kojima zahtijevaju da im se podnesu na odobrenje osnivački akt i statut društva i dostave svih ostali dokumenti potrebni za pravilnu provedbu nadzora.

Države članice, međutim, ne donose odredbe kojima se zahtijeva prethodno odobrenje ili sustavno obavješćivanje o općim i posebnim uvjetima osiguranja, premijskim cjenicima, obrascima i ostalim tiskanim materijalima koje društvo namjerava koristiti u poslovanju s ugovarateljima osiguranja.

Države članice ne mogu zadržati ili uvesti prethodno obavješćivanje ili odobrenje predloženog povećanja premijskih stopa, osim kao dio općeg sustava kontrole cijena.

Ova Direktiva ne sprječava države članice da podvrgnu društva, koja podnose zahtjev za odobrenje za rad ili su dobila odobrenje za rad za vrstu osiguranja 18 iz točke A Priloga, provjerama njihovih izravnih i neizravnih sredstava u vezi s osobljem i opremom, uključujući osposobljenost medicinskih timova i kvalitetu opreme koju društva imaju na raspolaganju kako bi mogla ispuniti obveze koje proizlaze iz ove vrste osiguranja.

4. Izdavanje odobrenja za rad po prethodno navedenim odredbama ne smije ovisiti o gospodarskim zahtjevima tržišta.”

Članak 7.

Članak 9. Direktive 73/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.

Plan poslovanja iz članka 8. stavka 1. točke (c) sadrži sljedeće pojedinosti i dokaze o:

- (a) vrsti rizika koje društvo namjerava pokrivati;
 - (b) vodećim načelima reosiguranja;
 - (c) stavkama koje čine minimalni jamstveni kapital;
 - (d) procjenama troškova uspostavljanja administrativnih usluga i organizacije kako bi se osiguralo poslovanje; financijskim sredstvima namijenjenim njihovu pokriću, te ako rizici koji se pokrivaju spadaju u vrstu osiguranja 18 iz točke A Priloga, sredstvima koja su na raspolaganju društvu radi pružanja obećane pomoći,
- te osim toga za prve tri poslovne godine;
- (e) procjene troškova upravljanja, osim troškova uspostavljanja, a posebno tekućih općih troškova i provizija;
 - (f) procjene premija ili doprinosa i šteta;
 - (g) procjene bilance;
 - (h) procjene financijskih sredstava za pokriće osiguravateljskih obveza i granice solventnosti.”

Članak 8.

Nadležna tijela matične države članice ne izdaju društvu odobrenje za rad za početak obavljanja poslova osiguranja, prije nego li su obaviještena o identitetu dioničara odnosno članova, izravnih ili neizravnih, bez obzira na to jesu li to fizičke ili pravne osobe, a koji drže kvalificirane udjele u tom društvu te o iznosima tih udjela.

Ta ista nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za rad, ako nisu zadovoljna s kvalifikacijama dioničara ili članova, uzimajući u obzir da je potrebno osigurati upravljanje društvom za osiguranje pažnjom dobrog stručnjaka.

GLAVA III

USKLAĐIVANJE UVJETA ZA OBAVLJANJE POSLOVA OSIGURANJA

Poglavlje 1.

Članak 9.

Članak 13. Direktive 73/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

1. Financijski nadzor društava za osiguranje, uključujući i obavljanje poslova preko podružnica ili u okviru slobode pružanja usluga, u isključivoj je nadležnosti matične države članice.

2. Financijski nadzor uključuje provjeru, s obzirom na cjelokupno poslovanje društva za osiguranje, prije svega stanja solventnosti, oblikovanja tehničkih pričuva te imovine za njihovo pokriće prema predviđenim pravilima ili praksom u matičnoj državi članici, u skladu s odredbama donesenim na razini Zajednice.

Ako dotično društvo ima odobrenje za rad za pokriće rizika razvrstanih u vrstu osiguranja 18 iz točke A Priloga, nadzor obuhvaća i praćenje tehničkih sredstava kojima društvo raspolaže u svrhu obavljanja poslova pomoći na koje se obvezalo, ako pravo matične države članice uređuje praćenje takvih sredstava.

3. Nadležna tijela matične države članice zahtijevaju da svako društvo za osiguranje ima odgovarajuće administrativne i računovodstvene postupke i odgovarajuće mehanizme unutarnje kontrole.”

Članak 10.

Članak 14. Direktive 73/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 14.

Država članica podružnice predviđa da, ako društvo za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici obavlja svoje poslovanje preko podružnice, nadležna tijela matične države članice mogu, nakon što su prethodno obavijestila nadležna tijela države članice podružnice, sama ili uz posredovanje osoba koje ona imenuju u tu svrhu, obaviti

izravnu provjeru informacija potrebnih kako bi se osigurao financijski nadzor društva. Tijela države članice podružnice mogu sudjelovati u toj provjeri.”

Članak 11.

Članak 19. stavci 2. i 3. Direktive 73/239/EEZ zamjenjuju se sljedećim:

„2. Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje koja imaju sjedište na njihovu državnom području periodično dostavljaju izvještaje i statističke dokumente potrebne za obavljanje nadzora. Nadležna tijela međusobno izmjenjuju dokumente i informacije korisne za obavljanje nadzora.

3. Svaka država članica poduzima sve potrebne mjere kako bi osigurala da nadležna tijela imaju ovlasti i sredstva potrebna za nadzor poslova društava za osiguranje sa sjedištem na njezinu državnom području, uključujući i poslove koje obavljaju izvan tog područja, a sve u skladu s direktivama Vijeća koje uređuju takvo poslovanje i primjenu istih.

Ovlasti i sredstva nadležnim tijelima trebaju posebno omogućiti:

- (a) da postave detaljne upite o položaju društva i njegovom cjelokupnom poslovanju, između ostalog:
 - prikupljanjem informacija ili traženjem podnošenja dokumenata koji se odnose na obavljanje poslova osiguranja,
 - provođenjem izravne provjere u poslovnim prostorijama društva;
- (b) da poduzmu sve mjere prema društvu, prema njegovim direktorima ili rukovoditeljima ili osobama koje ga kontroliraju, a koje su prikladne i potrebne kako bi se osiguralo da društvo nastavi poslovati u skladu sa zakonima i drugim propisima s kojima to društvo mora biti usklađeno u svakoj državi članici, posebno u skladu s planom poslovanja, ako i dalje bude obavezan, te kako bi se spriječile ili otklonile nepravilnosti koje štete interesima osiguranika;
- (c) da osiguraju da se te mjere izvršavaju, ako je potrebno prisilnim putem, a ovisno o okolnostima i sudskim putem;

Države članice mogu predvidjeti da nadležna tijela dobiju sve informacije o ugovorima koje imaju posrednici.”

Članak 12.

1. Članak 12. stavci od 2. do 7. Direktive 88/357/EEZ stavljaju se izvan snage.

2. Svaka država članica, prema uvjetima propisanim nacionalnim pravom, daje odobrenje društvima za osiguranje koja imaju sjedište na njezinu državnom području da prenesu cijeli ili dio portfelja ugovora zaključenih na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga na društvo preuzimatelja s poslovnim nastanom u Zajednici, ako nadležna tijela matične države članice društva preuzimatelja potvrde da to društvo, nakon uzimanja prijenosa u obzir, posjeduje potrebnu granicu solventnosti.

3. Ako podružnica namjerava prenijeti dio ili cijeli portfelj ugovora zaključenih na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga, o tome je potrebno konzultirati državu članicu podružnice.

4. U slučajevima iz stavaka 2. i 3., nadležna tijela matične države članice društva prenositelja odobravaju prijenos nakon što dobiju suglasnost nadležnih tijela onih država članica u kojima se nalazi rizik.

5. Nadležna tijela konzultiranih država članica iskazuju svoje mišljenje ili suglasnost nadležnim tijelima matične države članice društva za osiguranje prenositelja u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva; ako se u tom roku konzultirana nadležna tijela ne očituju, smatra se da su dala pozitivno mišljenje ili prešutnu suglasnost.

6. Prijenos odobren u skladu s ovim člankom objavljuje se, u skladu s nacionalnim pravom, u državi članici u kojoj se nalazi rizik. Takav prijenos automatski postaje valjan u odnosu na ugovaratelje osiguranja, osiguranike i ostale osobe koje imaju prava ili obveze koje proizlaze iz prenesenih ugovora.

Ova odredba ne utječe na pravo države članice da ugovarateljima osiguranja ostave mogućnost otkazivanja ugovora u nekom određenom roku nakon prijenosa.

Članak 13.

1. Članak 20. Direktive 73/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 20.

1. Ako se društvo ne pridržava odredbi iz članka 15., nadležno tijelo njegove matične države članice može zabraniti slobodno raspolaganje njegovom imovinom, nakon što je

o svojim namjerama obavijestilo nadležna tijela država članica u kojima se nalaze rizici.

2. Za potrebe obnove financijskog položaja društva čija je granica solventnosti pala ispod minimuma iz članka 16. stavka 3., nadležno tijelo matične države članice zahtijeva da mu društvo podnese na odobrenje plan za obnovu stabilnog financijskog položaja.

U iznimnim okolnostima, nadležno tijelo može, ako smatra da će se financijski položaj društva i dalje pogoršavati, ograničiti ili zabraniti društvu slobodno raspolaganje imovinom. Ono obavješćuje nadležna tijela drugih država članica na čijim državnim područjima društvo obavlja poslovanje o poduzetim mjerama, a koja na zahtjev prvog tijela poduzimaju iste mjere.

3. Ako granica solventnosti padne ispod iznosa jamstvenog kapitala predviđenog u članku 17., nadležno tijelo matične države članice zahtijeva da mu društvo podnese kratkoročni financijski program na odobrenje.

Osim toga, ono može ograničiti ili zabraniti slobodno raspolaganje imovinom društva. O tomu obavješćuje nadležna tijela drugih država članica na čijim državnim područjima društvo obavlja poslovanje, a koja na zahtjev prvog tijela, poduzimaju iste mjere.

4. Nadležna tijela nadalje mogu poduzimati sve mjere potrebne da bi se očuvali interesi osiguranika u slučajevima iz stavaka 1., 2. i 3.

5. U slučajevima predviđenim u stavcima 1., 2. i 3., svaka država članica poduzima mjere potrebne kako bi bila u mogućnosti, u skladu s nacionalnim pravom, zabraniti slobodno raspolaganje imovinom koja se nalazi na njezinu državnom području, i to na zahtjev matične države članice društva koja određuje imovinu na koju se odnose te mjere.”

Članak 14.

Članak 22. Direktive 73/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 22.

1. Nadležno tijelo matične države članice može oduzeti odobrenje za rad koje je izdalo društvu za osiguranje, ako to društvo:

- (a) ne započne s radom u roku od 12 mjeseci, izričito se odrekne odobrenja za rad ili na dulje od šest mjeseci prestane obavljati djelatnost, osim ako je dotična država članica u takvim slučajevima propisala prestanak važenja odobrenja za rad;
- (b) više ne ispunjava uvjete za dobivanje odobrenja za rad;
- (c) unutar danog roka nije bilo u mogućnosti poduzeti mjere koje su predviđene u planu obnove ili financijskom programu iz članka 20.;
- (d) grubo je prekršilo obveze koje je prema propisima dužno ispunjavati.

U slučaju da je odobrenje za rad oduzeto ili je prestalo važiti, nadležno tijelo matične države članice o tome obavješćuje nadležna tijela drugih država članica, koja poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi se spriječilo da društvo započne s novim poslovima na njihovu državnom području, bilo na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga. Nadležno tijelo matične države članice, zajedno s tim nadležnim tijelima, poduzima sve odgovarajuće mjere radi zaštite interesa osiguravatelja, a posebno društvu ograničava slobodno raspolaganje imovinom prema članku 20. stavku 1., stavku 2. drugom podstavku ili stavku 3. drugom podstavku.

2. Svaka odluka o oduzimanju odobrenja za rad treba biti potkrijepljena jasnim obrazloženjima i priopćena dotičnom društvu."

Članak 15.

1. Države članice zahtijevaju da svaka fizička ili pravna osoba koja namjerava, izravno ili neizravno, držati kvalificirani udjel u društvu za osiguranje, najprije dostavi obavijest nadležnim tijelima matične države članice, navodeći visinu udjela koji namjerava steći. Ta pravna ili fizička osoba mora dostaviti obavijest nadležnim tijelima matične države članice ako namjerava povećati svoj kvalificirani udjel, tako da bi postotak prava glasa ili kapitala koji drži dosegao ili premašio 20 %, 33 % ili 50 %, ili tako da bi to društvo za osiguranje postalo društvo kći te osobe.

Nadležna tijela matične države članice dužna su, u roku od najviše tri mjeseca od datuma obavijesti iz prvog podstavka,

iskazati protivljenje tom planu ako nisu zadovoljna s kvalifikacijama osobe iz prvog podstavka, imajući u vidu potrebu osiguranja upravljanja dotičnim društvom za osiguranje pažnjom dobrog stručnjaka. Ako se ne protive dotičnom planu, mogu utvrditi najdulji rok za provedbu plana.

2. Države članice zahtijevaju da svaka fizička ili pravna osoba koja namjerava, izravno ili neizravno, otpustiti kvalificirani udjel u društvu za osiguranje, najprije dostavi obavijest nadležnim tijelima matične države članice, navodeći visinu udjela koji namjerava otpustiti. Ta fizička ili pravna osoba mora dostaviti obavijest nadležnim tijelima ako namjerava smanjiti svoj kvalificirani udjel, tako da bi postotak prava glasa ili kapitala koji drži pao ispod 20 %, 33 % ili 50 %, ili tako da bi društvo za osiguranje prestalo biti društvo kći te osobe.

3. Društva za osiguranje, odmah čim saznaju, obavješćuju nadležna tijela svojih matičnih država članica o svim stjecanjima ili otpuštanjima udjela u njihovu kapitalu radi kojih udjeli premašuju ili padaju ispod bilo kojeg praga iz stavaka 1. i 2.

Nadalje, barem jednom godišnje, ona obavješćuju nadležna tijela o imenima dioničara i članova koji drže kvalificirane udjele i o visini udjela, npr. iz informacija koje se dobivaju na godišnjim glavnim skupštinama dioničara ili članova ili kao posljedica usklađivanja s propisima koji se odnose na društva koja kotiraju na burzi.

4. Države članice zahtijevaju, ako utjecaj osoba iz stavka 1. djeluje protivno upravljanju društvom za osiguranje pažnjom dobrog stručnjaka, da nadležna tijela matične države članice poduzmu odgovarajuće mjere kako bi se takva situacija okončala. Ove se mjere mogu npr. sastojati od zabrana, sankcija protiv direktora i rukovoditelja ili ograničavanja ostvarivanja prava glasa iz udjela koje drže dotični dioničari ili članovi.

Slične se mjere primjenjuju i na fizičke ili pravne osobe koje ne poštuju obveze prethodnog obavješćivanja utvrđene u stavku 1. U slučaju da je udjel stečen unatoč protivljenju nadležnih tijela, države članice, bez obzira na sve druge sankcije koje se trebaju donijeti, osiguravaju bilo ograničavanje pripadajućih prava glasa, bilo ništavnost danih glasova ili mogućnost njihova poništenja.

Članak 16.

1. Države članice određuju da sve osobe koje rade ili su radile za nadležna tijela, a isto tako i revizori i stručnjaci koji djeluju u ime nadležnih tijela, podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne. To znači da povjerljive informacije koje saznaju tijekom obavljanja svojih dužnosti ne smiju otkriti drugima ili

tijelima, osim u sažetom ili općenitom obliku, tako da se pojedinačna društva za osiguranje ne mogu prepoznati, ne dovodeći u pitanje slučajeve koji spadaju u domenu kaznenog prava.

Međutim, u slučaju stečaja ili prisilne likvidacije društva za osiguranje, povjerljive informacije koje se ne odnose na treće osobe koje sudjeluju u pokušaju spašavanja tog društva, mogu se otkriti u sudskim postupcima koji se bave građanskim ili trgovinskim pitanjima.

2. Stavak 1. ne sprječava nadležna tijela različitih država članica da razmjenjuju informacije u skladu s direktivama koje se primjenjuju na društva za osiguranje. Takve informacije podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne utvrđenoj u stavku 1.

3. Države članice mogu s nadležnim tijelima trećih zemalja sklopiti sporazume o suradnji kojima se predviđa razmjena informacija, ali samo pod uvjetom da otkrivene informacije podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne, barem u mjeri jednakoj onoj koja je utvrđena u ovom članku.

4. Nadležna tijela koja primaju povjerljive informacije prema stavcima 1. i 2. mogu ih upotrebljavati samo pri izvršavanju svojih dužnosti:

— radi provjere jesu li ispunjeni uvjeti za početak obavljanja poslova osiguranja, radi lakšeg praćenja obavljanja tih poslova, a posebno radi praćenja tehničkih pričuva, granice solventnosti, administrativnih i računovodstvenih postupaka te mehanizama unutarnje kontrole,

— radi izricanja sankcija,

— u upravnom postupku žalbe na odluke nadležnih tijela, ili

— u sudskom postupku pokrenutom prema članku 56. ili prema posebnim odredbama utvrđenim u direktivama donesenim u području društava za osiguranje.

5. Odredbe iz stavaka 1. i 4. ne sprječavaju razmjenu informacija unutar jedne države članice ako u istoj državi članici postoje dva ili više nadležna tijela, ili između nadležnih tijela država članica i:

— tijela odgovornih za nadzor kreditnih institucija i ostalih financijskih organizacija i tijela odgovornih za nadzor financijskih tržišta,

— osoba koje sudjeluju u postupku stečaja ili likvidacije društva za osiguranje ili u sličnim postupcima, i

— osoba odgovornih za provođenje zakonom propisane revizije financijskih izvještaja društava za osiguranje i ostalih financijskih institucija,

u okviru izvršavanja njihovih nadzornih funkcija, ili otkrivanje informacije osobama koje vode postupke prisilne likvidacije ili jamstvene programe, a koji su potrebni za izvršavanje njihovih dužnosti. Informacije koje ova tijela i osobe prime podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne iz stavka 1.

6. Države članice mogu bez obzira na stavke 1. i 4., u okviru odredbi utvrđenih zakonom, odobriti otkrivanje određenih informacija drugim tijelima njihove središnje državne uprave, koje su nadležne za zakonodavstvo o nadzoru kreditnih institucija, financijskih institucija, investicijskih usluga i društava za osiguranje, te inspektorima koji djeluju u ime tih tijela.

Međutim, ovakvo otkrivanje je moguće samo ako je to potrebno zbog nadzora.

Države članice propisuju, međutim, da informacije koje su primljene na temelju stavaka 2. i 5. i na temelju izravne provjere prema članku 14. Direktive 73/239/EEZ, ne smiju nikada biti otkrivene u slučajevima iz ovog stavka, osim uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su informacije dostavila ili nadležnih tijela države članice u kojoj je provedena izravna provjera.

Poglavlje 2.

Članak 17.

Članak 15. Direktive 73/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 15.

1. Matična država članica zahtjeva da svako društvo za osiguranje oblikuje odgovarajuće tehničke pričuve s obzirom na njegovo cjelokupno poslovanje.

Iznos tehničkih pričuva utvrđuje se u skladu s pravilima iz Direktive 91/674/EEZ.

2. Matična država članica zahtjeva da svako društvo za osiguranje pokrije tehničke pričuve, s obzirom na njegovo cjelokupno poslovanje, usklađenom imovinom u skladu s

člankom 6. Direktive 88/357/EEZ. Za rizike koji se nalaze unutar Europske zajednice, ta imovina mora biti lokalizirana unutar Zajednice. Države članice ne zahtijevaju da društva za osiguranje svoju imovinu lokaliziraju u neku određenu državu članicu. Matična država članica može, međutim, dozvoliti ublažavanje pravila o lokalizaciji imovine.

3. Ako matična država članica dozvoli da se za pokriće tehničkih pričuva koriste potraživanja od reosiguravatelja, tada se određuje visina dozvoljenog postotka. U takvim slučajevima ne može određivati gdje će biti lokalizirana imovina koju čine takva potraživanja.”

Članak 18.

Članak 15.a Direktive 72/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 15.a

1. Države članice zahtijevaju da svako društvo za osiguranje sa sjedištem na njihovu državnom području, koje osigurava rizike uključene u vrstu osiguranja 14 iz točke A Priloga (dalje u tekstu: osiguranje kredita), oblikuje pričuvu za kolebanje šteta u svrhu izravnjanja bilo kakvog tehničkog manjka ili iznadprosječne kvote šteta koja proizlazi iz te vrste osiguranja u bilo kojoj poslovnoj godini.

2. Pričuva za kolebanje šteta izračunava se u skladu s pravilima koje propisuje matična država članica prema jednoj od četiri metode iz točke D Priloga, koje se smatraju istovjetnima.

3. Pričuva za kolebanje šteta se, do visine iznosa izračunatog prema metodama iz točke D Priloga, ne uzima u obzir pri izračunu granice solventnosti.

4. Države članice mogu izuzeti društva za osiguranje sa sjedištem na njihovu državnom području od obveze oblikovanja pričuve za kolebanje šteta za poslove osiguranja kredita, ako premije ili doprinosi primljeni s osnove osiguranja kredita iznose manje od 4 % ukupnih primljenih premija ili doprinosa i manje od 2 500 000 ECU.”

Članak 19.

Članak 23. Direktive 88/357/EEZ stavlja se izvan snage.

Članak 20.

Imovina za pokriće tehničkih pričuva uzima u obzir vrstu poslova koje obavlja društva, tako da se osigura sigurnost,

prinos i utrživost njegovih ulaganja, za koja društvo osigurava diversifikaciju i odgovarajuću disperziju.

Članak 21.

1. Matična država članica može dozvoliti društvima za osiguranje da za pokriće tehničkih pričuva koriste samo sljedeće kategorije imovine:

A. Ulaganja

- (a) dužnički vrijednosni papiri, obveznice i ostali instrumenti tržišta novca i tržišta kapitala;
- (b) zajmovi; (c) dionice i drugi udjeli s promjenjivim prinosom;
- (d) udjeli u subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) i ostalim investicijskim fondovima;
- (e) zemljišta, zgrade i prava iz nepokretne imovine;

B. Potraživanja

- (f) potraživanja od reosiguravatelja, uključujući udjele reosiguravatelja u tehničkim pričuvama;
- (g) depoziti kod društva cedenta i potraživanja od društva cedenta;
- (h) potraživanja od ugovaratelja osiguranja i posrednika iz poslova izravnog osiguranja i reosiguranja;
- (i) potraživanja koja proizlaze iz spašavanja vrijednosti imovine i subrogacije,
- (j) povrat poreza;
- (k) potraživanja od garancijskog fonda;

C. Ostalo

- (l) dugotrajna materijalna imovina, osim zemljišta i zgrada, vrednovana na temelju amortizacije po načelu opreznosti;
- (m) novac u banci i blagajni, depoziti kod kreditnih institucija i kod ostalih tijela ovlaštenih za primanje depozita;
- (n) odgođeni troškovi pribave;
- (o) stečena kamata i obračunata najamnina, te ostali plaćeni troškovi budućeg razdoblja i nedospjela naplata prihoda;

U slučaju udruge osiguravatelja poznate kao Lloyd's, kategorije imovine isto tako obuhvaćaju jamstva i akreditive kreditnih

institucija u smislu Direktive 77/780/EEZ ⁽¹⁾ ili društava za osiguranje, kao i provjerljivih iznosa iz polica životnog osiguranja, ako su to sredstva koja pripadaju članovima.

Uključivanje bilo koje imovine ili kategorije imovine iz prvog podstavka ne znači da sve kategorije imovine moraju biti automatski prihvaćane kao pokriće tehničkih pričuva. Matična država članica propisuje detaljnija pravila kojima se utvrđuju uvjeti za korištenje prihvatljive imovine; u vezi s ovim može zahtijevati pouzdan instrument osiguranja ili jamstva, posebno u slučaju potraživanja od reosiguravatelja;

Pri utvrđivanju i primjeni pravila koje propisuje, matična država članica posebno osigurava poštivanje sljedećih načela:

- i. imovina za pokriće tehničkih pričuva vrednuje se tako da se umanjuje za troškove nastale pri stjecanju te imovine;
- ii. sva se imovina mora vrednovati po načelu opreznosti, uvažavajući rizike svih iznosa koji se ne mogu utržiti. Primjerice, dugotrajna materijalna imovina, osim zemljišta i zgrada, može se prihvatiti kao pokriće tehničkih pričuva, samo ako je vrednovana na temelju amortizacije po načelu opreznosti;
- iii. zajmovi društvima, državnim tijelima, međunarodnim organizacijama, lokalnim ili područnim vlastima ili fizičkim osobama, mogu se prihvatiti kao pokriće tehničkih pričuva samo ako postoje dovoljno velika jamstva u pogledu njihove sigurnosti, bilo na temelju statusa zajmoprimca, hipoteka, bankovnih jamstava ili jamstava koja izdaju društva za osiguranje ili na temelju nekih drugih oblika osiguranja;
- iv. izvedeni financijski instrumenti kao što su opcije, budućnosnice i zamjene mogu se koristiti kao imovina za pokriće tehničkih pričuva ako pridonose smanjenju rizika ulaganja ili omogućavaju učinkovito upravljanje portfeljem. Moraju se vrednovati po načelu opreznosti, te se mogu uzeti u obzir pri vrednovanju temeljne imovine;
- v. prenosivi vrijednosni papiri kojima se ne trguje na uređenim tržištima mogu se prihvatiti kao pokriće tehničkih pričuva samo ako se mogu utržiti u kratkom roku;

vi. potraživanja od trećih osoba mogu se prihvatiti kao pokriće tehničkih pričuva samo nakon odbitka svih iznosa potraživanja te treće osobe;

vii. vrednovanje svih potraživanja koja se mogu prihvatiti kao pokriće tehničkih pričuva mora se izvršiti po načelu opreznosti, uvažavajući rizike svih iznosa koji se ne mogu utržiti. Posebno je dozvoljeno uključivanje potraživanja od ugovaratelja osiguranja i posrednika iz poslova osiguranja i reosiguranja, ali samo ako dospijevaju u roku najviše tri mjeseca.

viii. ako imovina društva uključuje ulaganja u društvo kćer koje u ime društva za osiguranje upravlja svim ili dijelom njegovih ulaganja, matična država članica, kada primjenjuje pravila i načela utvrđena u ovom članku, mora uzeti u obzir temeljnu imovinu koju drži društvo kći; matična država članica može na isti način postupati i s imovinom drugih društava kćeri.

ix. odgođeni troškovi pribave mogu se prihvatiti kao pokriće tehničkih pričuva samo ako je to u skladu s izračunom tehničkih pričuva za prijenosne premije.

2. Bez obzira na stavak 1., u iznimnim okolnostima i na zahtjev društva za osiguranje, matična država članica može privremeno i na temelju dobro obrazložene odluke prihvatiti i ostale kategorije imovine za pokriće tehničkih pričuva, podložno uvjetima iz članka 20.

Članak 22.

1. U pogledu imovine za pokriće tehničkih pričuva, matična država članica zahtijeva da svako društvo za osiguranje ulaže najviše:

(a) 10 % ukupnih bruto tehničkih pričuva u samo jedno zemljište ili zgradu, ili u nekoliko zemljišta ili zgrada koje su tako blizu da ih se efektivno može smatrati jednim ulaganjem;

(b) 5 % ukupnih bruto tehničkih pričuva u dionice i druge prenosive vrijednosne papire koji se tretiraju kao dionice, obveznice, dužničke vrijednosne papire i ostale instrumente tržišta novca i tržišta kapitala istog izdavatelja; ili u zajmove istom zajmoprimcu promatrane zajedno, osim zajmova

⁽¹⁾ SL L 322, 17.12.1977., str. 30. Zadnje izmijenjena Direktivom 89/646/EEZ (SL L 386, 30.12.1989., str. 1.).

odobrenih državi, područnim ili lokalnim vlastima ili međunarodnoj organizaciji čiji je član barem jedna država članica. Ovo se ograničenje može povisiti na 10 % ako društvo ne ulaže više od 40 % bruto tehničkih pričuva u zajmove ili vrijednosne papire izdavatelja i zajmoprimca, u svakog od kojih ulaže više od 5 % svoje imovine;

(c) 5 % ukupnih bruto tehničkih pričuva u neosigurane zajmove, uključujući 1 % za pojedinačni neosigurani zajam, osim zajmova odobrenih kreditnim institucijama, društvima za osiguranje - ako je to dozvoljeno člankom 8. Direktive 73/239/EEZ - i investicijskim društvima s poslovnim nastanom u državi članici;

(d) 3 % ukupnih bruto tehničkih pričuva u novac u blagajni;

(e) 10 % ukupnih bruto tehničkih pričuva u dionice, ostale vrijednosne papire koji se tretiraju kao dionice i dužničke vrijednosne papire kojima se ne trguje na uređenim tržištima.

2. Nepostojanje ograničenja u stavku 1. za ulaganja u određenu kategoriju, ne znači da se imovina u toj kategoriji može bez ograničenja prihvatiti za pokriće tehničkih pričuva. Matična država članica propisuje detaljnija pravila kojima se utvrđuju uvjeti za korištenje prihvatljive imovine. Pri utvrđivanju i primjeni tih pravila posebno osigurava poštivanje sljedećih načela:

i. imovina za pokriće tehničkih pričuva treba biti diversificirana i disperzirana u dovoljnoj mjeri kako bi se osiguralo da ne postoji pretjerano oslanjanje na jednu određenu kategoriju imovine, jedno investicijsko tržište ili jedno ulaganje;

ii. ulaganje u određenu vrstu imovine koja pokazuje visoki stupanj rizika, s obzirom na vrstu imovine ili bonitet izdavatelja, mora biti ograničeno prema načelu razboritosti;

iii. ograničenja određene kategorije imovine moraju uzeti u obzir tretiranje reosiguranja prilikom izračuna tehničkih pričuva;

iv. ako imovina društva uključuje ulaganja u društvo kćer koje u ime društva za osiguranje upravlja svim ili dijelom njegovih ulaganja, matična država članica, prilikom primjene pravila i načela utvrđenih u ovom članku, mora uzeti u obzir temeljnu imovinu koju drži društvo kći; matična država članica može s imovinom ostalih društava kćeri postupati na isti način;

v. postotak imovine za pokriće tehničkih pričuva koju čine nelikvidna ulaganja, mora se održavati na razboritoj razini;

vi. ako imovina uključuje zajmove dane određenim kreditnim institucijama ili njihove dužničke vrijednosne papire, matična država članica, prilikom primjene pravila i načela utvrđenih u ovom članku, može uzeti u obzir temeljnu imovinu koju te kreditne institucije drže. Ovakav postupak može se primijeniti samo ako kreditna institucija ima sjedište u jednoj državi članici, ako je u cijelosti u vlasništvu te države članice i/ili lokalnih vlasti te države, a njezino se poslovanje prema osnivačkom aktu i statutu sastoji od odobravanja, putem svojih posrednika, zajmova državi ili lokalnim vlastima ili za koje jamči država ili lokalna vlast, ili od odobravanja zajmova tijelima usko povezanim s državom ili lokalnim vlastima.

3. U kontekstu detaljnih propisa koji utvrđuju uvjete za korištenje prihvatljive imovine, države članice primjenjuju stroža ograničenja na sljedeće:

— zajam koji nije pokriven ni bankovnim jamstvom, ni jamstvom društva za osiguranje, ni hipotekom ni nekim drugim oblikom osiguranja, u usporedbi sa zajmovima koji posjeduju takav instrument osiguranja,

— UCITS-i koji nisu usklađeni u smislu Direktive 85/611/EEZ ⁽¹⁾ i ostali investicijski fondovi, u usporedbi s UCITS-ima koji jesu usklađeni u smislu te Direktive, - vrijednosni papiri kojima se ne trguje na uređenom tržištu, u usporedbi s onima kojima se trguje na uređenom tržištu,

— obveznice, dužnički vrijednosni papiri i ostali instrumenti tržišta novca i tržišta kapitala, koje nisu izdali država, njezina lokalna ili područna vlast, niti društva razvrstana u Zonu A u smislu Direktive 89/647/EEZ ⁽²⁾, ili čiji su izdavatelji međunarodne organizacije koje nemaju među svojim članovima niti jednu državu članicu Zajednice, u usporedbi s istim financijskim instrumentima koje su izdala takva tijela.

4. Države članice mogu ograničenje utvrđeno u stavku 1. točki (b) povećati na 40 % ako se radi o određenim dužničkim vrijednosnim papirima koje je izdala kreditna institucija sa sjedištem u državi članici i koja po zakonu podliježe posebnom službenom nadzoru radi zaštite imatelja tih dužničkih vrijednosnih papira. Preciznije, sredstva od izdanja ovih dužničkih vrijednosnih papira moraju se ulagati u skladu sa zakonom u imovinu koja, tijekom cijelog razdoblja važenja tih dužničkih

⁽¹⁾ SL L 375, 31.12.1985., str. 3. Izmijenjena Direktivom 88/220/EEZ (SL L 100, 19.4.1988., str. 31.).

⁽²⁾ SL L 386, 30.12.1989., str. 14.

vrijednosnih papira, može pokriti potraživanja koja proizlaze iz tih dužničkih vrijednosnih papira, a koja bi se, u slučaju propasti izdavatelja, iskoristila za isplatu glavnice i plaćanje stečenih kamata prema pravu prvenstva.

5. Države članice ne zahtijevaju da društvo za osiguranje ulaže u određene kategorije imovine.

6. Bez obzira na stavak 1., u iznimnim okolnostima i na zahtjev društva za osiguranje, matična država članica može privremeno i na temelju dobro obrazložene odluke, dozvoliti odstupanja od pravila utvrđenih u stavku 1. točkama od (a) do (e), podložno članku 20.

Članak 23.

Točke 8. i 9. Priloga 1. Direktivi 88/357/EEZ zamjenjuju se sljedećim:

- „8. Društvo za osiguranje može držati neusklađenu imovinu radi pokrića od najviše 20 % svojih obveza u određenoj valuti.
9. Država članica može propisati, ako se prema prethodno navedenim postupcima obveza mora pokriti imovinom izraženom u valuti jedne države članice, da se smatra da je taj zahtjev ispunjen ako je imovina izražena u valuti ECU.”

Članak 24.

Članak 16. stavak 1. Direktive 73/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„1. Matična država članica zahtijeva da svako društvo za osiguranje oblikuje odgovarajuću granicu solventnosti u odnosu na cjelokupno poslovanje.

Granica solventnosti obuhvaća imovinu društva neopterećenu bilo kakvim budućim obvezama umanjenu za nematerijalnu imovinu. Posebno obuhvaća sljedeće:

— uplaćeni temeljni kapital, a u slučaju društava za uzajamno osiguranje, stvarni temeljni kapital uvećan za sredstva na računima članova koja ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

- (a) u osnivačkom aktu i statutu predviđeno je da se isplate članovima društva s tih računa mogu vršiti samo ako se time granica solventnosti ne spušta ispod potrebne razine, ili ako su nakon završetka postupka likvidacije društva podmirene sve obveze društva;
- (b) u osnivačkom aktu i statutu predviđeno je da ako isplate uslijede iz bilo kojeg razloga, osim kada je riječ o pojedinačnom prekidanju članstva, o tome nadležna tijela moraju biti obaviještena najmanje mjesec dana unaprijed i imaju pravo unutar tog razdoblja zabraniti isplate; i

(c) odgovarajuće odredbe osnivačkog akta i statuta moguće je izmijeniti tek nakon što su nadležna tijela izjavila da se ne protive izmjenama, ne dovodeći u pitanje uvjete iz točaka (a) i (b);

- polovica neuplaćenog temeljnog kapitala, kad uplaćeni dio dosegne 25 % tog temeljnog kapitala,
- rezerve (zakonske rezerve i ostale rezerve) koje se ne odnose na osiguravateljne obveze,
- prenesena dobit,
- u slučaju društva za uzajamno osiguranje ili društva koje djeluje na načelu uzajamnosti s promjenjivim doprinosima, svako potraživanje koje ono ima prema svojim članovima s osnove zahtjeva za dodatnim doprinosima unutar poslovne godine, do polovice razlike između maksimalnih doprinosa i doprinosa za koje je stvarno podnesen zahtjev, uz uvjet da ne prelazi ograničenje od 50 % granice solventnosti,
- nakon što društvo za osiguranje podnese zahtjev s pripadajućom dokumentacijom, skrivene rezerve koje proizlaze iz podcijenjene imovine, pod uvjetom da takve skrivene rezerve nisu iznimne prirode,
- kumulativne povlaštene dionice i podređeni financijski instrumenti mogu biti obuhvaćeni, ali samo do 50 % granice solventnosti, s time da najviše 25 % mogu činiti podređeni financijski instrumenti s određenim rokom dospijea ili kumulativne povlaštene dionice s određenim rokom dospijea, ako su ispunjeni barem sljedeći minimalni uvjeti:
- (a) u slučaju stečaja ili likvidacije društva za osiguranje moraju postojati obvezujući sporazumi prema kojima su podređeni financijski instrumenti ili povlaštene dionice rangirani iza potraživanja svih drugih vjerovnika i ne isplaćuju se dok se ne podmire sve druge nepodmirene obveze u tom trenutku.
- Podređeni financijski instrumenti moraju dodatno ispunjavati sljedeće uvjete:
- (b) u obzir se mogu uzeti samo u cijelosti uplaćena sredstva;
- (c) za instrumente s određenim rokom dospijea, izvorni rok dospijea mora iznositi barem pet godina. Najkasnije godinu dana prije isteka roka dospijea, društvo za osiguranje nadležnim tijelima mora dostaviti na odobrenje plan koji prikazuje kako će se granica solventnosti održavati ili dovesti do potrebne

razine u trenutku dospijea, osim ako vrijednost do koje se instrumenti mogu uvrstiti kao sastavni dio granice solventnosti nije postupno umanjivana najmanje posljednjih pet godina prije njihovog dospijea. Nadležna tijela mogu odobriti prijevremenu isplatu takvih instrumenata pod uvjetom da društvo za osiguranje koje ih je izdalo podnese zahtjev i pod uvjetom da njegova granica solventnosti neće pasti ispod propisane razine;

- (d) instrumente s neodređenim rokom dospijea moguće je isplatiti samo uz uvjet prethodne obavijesti od 5 godina, osim ako se instrumenti više ne smatraju sastavnim dijelom granice solventnosti, ili ako je za prijevremenu isplatu potrebna izričita prethodna suglasnost nadležnih tijela. U ovom drugom slučaju, društvo za osiguranje mora obavijestiti nadležna tijela najmanje šest mjeseci prije datuma predložene isplate, a pri tome treba specificirati stvarnu i potrebnu granicu solventnosti prije i poslije dotične isplate. Nadležna tijela odobravaju isplatu samo ako time granica solventnosti društva za osiguranje neće pasti ispod potrebne razine;
- (e) kreditni sporazum ne smije sadržavati klauzule koje propisuju da u određenim okolnostima instrument dospijeva na naplatu prije ugovorenog roka dospijea, osim u slučaju likvidacije društva za osiguranje;
- (f) kreditni sporazum može se izmijeniti tek nakon što nadležna tijela izjave da se ne protive izmjenama;

— vrijednosni papiri s neodređenim rokom dospijea i ostali instrumenti koji ispunjavaju niže navedene uvjete, uključujući kumulativne povlaštene dionice, osim onih navedenih u gornjoj alineji, do najviše 50 % granice solventnosti za ukupni iznos ovih vrijednosnih papira i podređenih financijskih instrumenata iz prethodne alineje:

- (a) ne mogu se isplatiti na zahtjev donositelja ili bez prethodne suglasnosti nadležnog tijela;
- (b) ugovor o izdavanju mora društvu za osiguranje omogućiti da odgodi plaćanje kamata na zajam;
- (c) potraživanja zajmodavca od društva za osiguranje moraju u cijelosti biti rangirana iza potraživanja svih nepodređenih vjerovnika;
- (d) u dokumentima kojima se uređuje izdavanje vrijednosnih papira mora biti predviđena mogućnost korištenja glavnice i neplaćenih kamata za pokriće gubitaka, dok se istodobno društvu za osiguranje omogućuje da nastavi poslovanje;

(e) u obzir se mogu uzeti samo u cijelosti uplaćena sredstva.”

Članak 25.

Najkasnije tri godine od datuma primjene ove Direktive Komisija dostavlja Odboru za osiguranje izvješće u vezi s potrebom za daljnjim usklađivanjem granice solventnosti.

Članak 26.

Članak 18. Direktive 79/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.

1. Države članice ne propisuju nikakva pravila što se tiče izbora imovine koja se ne treba koristiti za pokriće tehničkih pričuva iz članka 15.
2. Podložno odredbama članka 15. stavka 2., članka 20. stavaka 1., 2., 3. i 5. i posljednjeg podstavka članka 22. stavka 1., države članice ne ograničavaju slobodno raspolaganje pokretnom ili nepokretnom imovinom koja čini sastavni dio imovine društava za osiguranje koja imaju odobrenje za rad.
3. Stavci 1. i 2. ne sprječavaju državu članicu da poduzme mjere koje, u svojstvu članova ili ortaka dotičnog društva za osiguranje, ima pravo poduzeti radi zaštite interesa osiguranika.”

Poglavlje 3.

Članak 27.

Članak 7. stavak 1. točka (f) Direktive 88/357/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„(f) u slučaju rizika iz članka 5. točke (d) Direktive 73/239/EEZ, ugovorne strane mogu izabrati bilo koje pravo.”

Članak 28.

Država članica u kojoj se nalazi rizik ne sprječava ugovaratelja osiguranja da sklopi ugovor s društvom za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad prema uvjetima iz članka 6. Direktive 73/239/EEZ, pod uvjetom da ugovor nije u suprotnosti sa zakonskim odredbama koje štite opće dobro u državi članici u kojoj se nalazi rizik.

Članak 29.

Države članice ne donose odredbe kojima se zahtijeva prethodno odobrenje ili sustavno obavješćivanje o općim i posebnim uvjetima osiguranja, premijskim cjenicima, obrascima i ostalim tiskanim materijalima koje društvo namjerava

koristiti u poslovanju s ugovarateljima osiguranja. Mogu zahtijevati samo nesustavno obavješćivanje o uvjetima osiguranja i ostalim dokumentima u svrhu provjere usklađenosti s nacionalnim odredbama koje se odnose na ugovore o osiguranju, ali taj zahtjev ne može predstavljati preduvjet za obavljanje poslova društva.

Države članice ne mogu zadržati ili uvesti prethodno obavješćivanje ili odobrenje predloženog povećanja premijskih stopa, osim kao dio općeg sustava kontrole cijena.

Članak 30.

1. Članak 8. stavak 4. točka (b) Direktive 88/357/EEZ stavlja se izvan snage. Stoga se članak 8. stavak 4. točka (a) te Direktive mijenja kako slijedi:

„(a) Podložno uvjetima iz podstavka (c), treći se podstavak članka 7. stavka 2. primjenjuje ako ugovor o osiguranju pruža pokriće u dvije ili više država članica od kojih je barem u jednoj osiguranje obvezno.”

2. Bez obzira na suprotne odredbe, država članica u kojoj je osiguranje obvezno može zahtijevati da se opći i posebni uvjeti obveznog osiguranja prije stavljanja u optjecaj priopće njezinim nadležnim tijelima.

Članak 31.

1. Prije zaključenja ugovora o osiguranju društvo za osiguranje obavješćuje ugovaratelja osiguranja:

— o mjerodavnom pravu za ugovor, ako stranke nemaju mogućnost slobodnog izbora prava, ili o činjenici da mogu slobodno izabrati mjerodavno pravo, te u tom slučaju o pravu koje osiguravatelj namjerava izabrati,

— o načinu postupanja s pritužbama ugovaratelja osiguranja koje se odnose na ugovor, uključujući, kada je to potrebno, o tijelu zaduženom za rješavanje takvih prigovora, ne dovodeći u pitanje pravo ugovaratelja osiguranja da pokrene sudski postupak.

2. Obveza iz stavka 1. primjenjuje se samo ako je ugovaratelj osiguranja fizička osoba.

3. Propisi za provedbu ovog članka utvrđuju se u skladu s pravom države članice u kojoj se nalazi rizik.

GLAVA IV

ODREDBE O PRAVU POSLOVNOG NASTANA I SLOBODI PRUŽANJA USLUGA

Članak 32.

Članak 10. Direktive 73/239/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 10.

1. Svako društvo za osiguranje koje namjerava osnovati podružnicu na državnom području druge države članice o tome obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice.

2. Države članice zahtijevaju da društvo za osiguranje, koje namjerava osnovati podružnicu u drugoj državi članici, mora uz obavijest iz stavka 1. dostaviti sljedeće informacije:

(a) državu članicu na čijem državnom području namjerava osnovati podružnicu;

(b) plan poslovanja koji između ostalog navodi vrstu predviđenih poslova i strukturnu organizaciju podružnice;

(c) adresu na kojoj se u državi članici podružnice mogu dobiti dokumenti i na koju se mogu slati dokumenti, s time da je ovo istodobno i adresa na koju se dostavljaju sve obavijesti ovlaštenom zastupniku;

(d) ime ovlaštenog zastupnika podružnice koji mora imati dovoljno ovlasti da obvezuje društvo prema trećim osobama i da ga zastupa pred tijelima i sudovima države članice podružnice. U slučaju Lloyd's-a, ako dođe do spora u državi članici podružnice koji proizlazi iz osiguravateljskih obveza, osiguranici ne smiju biti u nepovoljnijem položaju nego u slučaju spora pokrenutog protiv osiguravatelja uobičajenog tipa. U tu svrhu ovlaštenu zastupnik mora imati dovoljne ovlasti da u postupku pokrenutom protiv njega može u tom svojstvu obvezivati dotične Lloyd's osiguravatelje.

Ako društvo namjerava da njegova podružnica pokriva rizike vrste osiguranja 10 iz točke A Priloga, ne uključujući odgovornost prijevoznika, mora dostaviti izjavu da je postalo član nacionalnog ureda za osiguranje i član nacionalnog garancijskog fonda u državi članici podružnice.

3. Ako nadležna tijela matične države članice nemaju razloga sumnjati u adekvatnost administrativne strukture ili u financijski položaj društva za osiguranje ili u dobar

ugled i stručne kvalifikacije i iskustvo direktora, rukovoditelja ili ovlaštenog zastupnika, uzimajući u obzir planirano poslovanje, u roku tri mjeseca od primitka informacija iz stavka 2. priopćavaju te informacije nadležnim tijelima države članice podružnice i o tome obavješćuju dotično društvo.

Nadležna tijela matične države članice također potvrđuju da društvo za osiguranje raspolaže s minimalnim iznosom granice solventnosti izračunate u skladu s člancima 16. i 17.

Ako nadležna tijela matične države članice odbiju priopćiti informacije iz stavka 2. nadležnim tijelima države članice podružnice, priopćavaju dotičnom društvu razloge za odbijanje u roku tri mjeseca od primitka svih informacija. To odbijanje ili izostanak djelovanja podliježe pravu obraćanja sudovima u matičnoj državi članici.

4. Prije nego podružnica društva za osiguranje započne s radom, nadležna tijela države članice podružnice dužna su u roku dva mjeseca od primitka informacija iz stavka 3. obavijestiti nadležna tijela matične države članice, prema potrebi, o uvjetima prema kojima se u općem interesu moraju obavljati poslovi u državi članici podružnice.

5. Kada zaprimi obavijest od nadležnih tijela države članice podružnice, ili ako takva obavijest izostane, nakon isteka roka iz stavka 4. podružnica se može osnovati i može početi s radom.

6. U slučaju izmjene sadržaja informacija priopćenih u skladu sa stavkom 2. točkama (b), (c) ili (d), društvo za osiguranje dostavlja pisanu obavijest o izmjeni nadležnim tijelima matične države članice i države članice podružnice najmanje mjesec dana prije nego izvrši izmjene, tako da nadležna tijela matične države članice i nadležna tijela države članice podružnice mogu obaviti svoje zadaće u skladu sa stavcima 3. i 4.”

Članak 33.

Članak 11. Direktive 73/239/EEZ stavlja se izvan snage.

Članak 34.

Članak 14. Direktive 88/357/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 14.

Svako društvo koje namjerava po prvi put u jednoj ili više država članica obavljati poslove na temelju slobode pružanja usluga, najprije obavješćuje nadležna tijela matične države članice, uz naznaku rizika koje namjerava pokrivati.”

Članak 35.

Članak 16. Direktive 88/357/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 16.

1. U roku mjesec dana od obavijesti iz članka 14., nadležna tijela matične države članice dostavljaju državi članici ili državama članicama na čijem državnom području društvo namjerava obavljati poslove na temelju slobode pružanja usluga, sljedeće:

- (a) potvrdu iz koje je vidljivo da društvo raspolaže s minimalnom granicom solventnosti izračunatom u skladu s člancima 16. i 17. Direktive 73/239/EEZ;
- (b) vrste osiguranja koje je društvo ovlašteno nuditi;
- (c) vrste rizika koje društvo namjerava pokrivati u državi članici pružanja usluga.

Istodobno o tome obavješćuju dotično društvo.

Svaka država članica na čijem državnom području društvo namjerava na temelju slobode pružanja usluga pokrivati rizike vrste osiguranja 10 iz točke A Priloga Direktivi 73/239/EEZ, osim odgovornosti prijevoznika, može zahtijevati da društvo:

- priopći ime i adresu predstavnika iz članka 12.a stavka 4. ove Direktive,
- dostavi izjavu da je društvo postalo član nacionalnog ureda i nacionalnog garancijskog fonda u državi članici pružanja usluga.

2. Ako nadležna tijela matične države članice ne dostave informacije iz stavka 1. u propisanom roku, u tom istom roku priopćavaju društvu razloge za odbijanje. To odbijanje podliježe pravu obraćanja sudovima u matičnoj državi članici.

3. Društvo može započeti s poslovanjem onog dana kada primi obavijest iz prvog podstavka stavka 1.”

Članak 36.

Članak 17. Direktive 88/357/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 17.

Svaka izmjena informacija iz članka 14. koju društvo namjerava napraviti podliježe postupku previđenom u člancima 14. i 16.”

Članak 37.

Članak 12. stavak 2. drugi i treći podstavak, članak 12. stavak 3. i članci 13. i 15. Direktive 88/357/EEZ stavljaju se izvan snage.

Članak 38.

Nadležna tijela države članice podružnice ili države članice pružanja usluga mogu zahtijevati da se informacije, koje su oni prema ovoj Direktivi ovlašteni tražiti u vezi poslova društva za osiguranje koje obavljaju na državnom području te države, dostavljaju na službenom jeziku te države.

Članak 39.

1. Članak 18. Direktive 88/357/EEZ stavlja se izvan snage.
2. Država članica podružnice ili država članica pružanja usluga ne donosi odredbe kojima se zahtijeva prethodno odobrenje ili sustavno obavješćivanje o općim i posebnim uvjetima osiguranja, premijskim cjenicima, obrascima i ostalim tiskanim materijalima koje društvo namjerava upotrebljavati u poslovanju s ugovarateljima osiguranja. Od društva koje namjerava obavljati poslove osiguranja na njezinu državnom području na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga može zahtijevati samo nesustavno obavješćivanje o tim uvjetima osiguranja i ostalim dokumentima u svrhu provjere usklađenosti s njezinim nacionalnim odredbama koje se odnose na ugovore o osiguranju, ali taj zahtjev ne smije predstavljati preduvjet za obavljanje poslova društva.
3. Država članica podružnice ili država članica pružanja usluga ne mogu zadržati ili uvesti prethodno obavješćivanje ili odobrenje predloženog povećanja premijskih stopa, osim kao dio općeg sustava kontrole cijena.

Članak 40.

1. Članak 19. Direktive 88/357/EEZ stavlja se izvan snage.
2. Društvo koje obavlja poslove na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga dostavlja nadležnom tijelu države članice podružnice i/ili države

članice pružanja usluga sve dokumente koji se od njega traže za potrebe ovog članka, ako ista takva obveza postoji i za društvo se sjedištem u tim državama članicama.

3. Ako nadležna tijela jedne države članice utvrde da društvo, koje na njezinu državnom području ima podružnicu ili obavlja poslove na temelju slobode pružanja usluga, nije usklađeno s mjerodavnim zakonskim odredbama te države, ona zahtijevaju od tog društva da ispravi takvu nepropisnu situaciju.

4. Ako to društvo ne poduzme potrebne mjere, nadležna tijela dotične države članice obavješćuju o tome nadležna tijela matične države članice, a ova u što kraćem roku poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da društvo ispravi takvu nepropisnu situaciju. Vrsta ovih mjera priopćava se nadležnim tijelima dotične države članice.

5. Ako, unatoč mjerama koje je poduzela matična država članica ili ako su se mjere pokazale neodgovarajućima ili nisu dostupne u dotičnoj državi, društvo i dalje krši zakonske odredbe koje su na snazi u dotičnoj državi članici, ta država članica može, nakon što obavijesti nadležna tijela matične države članice, poduzeti odgovarajuće mjere kako bi spriječila ili sankcionirala daljnje kršenje, uključujući, ako je potrebno, i sprječavanje društva od daljnjeg zaključivanja novih ugovora o osiguranju na svom državnom području. Države članice osiguravaju da na njihovu državnom području mogu biti uručeni pravni dokumenti potrebni za provođenje ovih mjera nad društvima za osiguranje.

6. Stavci 3., 4. i 5. ne utječu na ovlasti država članica da u hitnim slučajevima poduzmu odgovarajuće mjere radi sprječavanja nepravilnosti na svom državnom području.

To uključuje i mogućnost sprječavanja društva za osiguranje od daljnjeg zaključivanja novih ugovora o osiguranju na njihovom državnom području.

7. Stavci 3., 4. i 5. ne utječu na ovlasti država članica u pogledu sankcioniranja kršenja propisa na njihovu državnom području.

8. Ako društvo koje je prekršilo propise ima poslovni nastan ili svoju imovinu u dotičnoj državi članici, nadležna tijela dotične države članice mogu u skladu s nacionalnim pravom primijeniti upravne sankcije propisane za to kršenje nad poslovnim nastanom ili nad imovinom, prisilnim putem.

9. Mjere donesene na temelju stavaka od 4. do 8., koje obuhvaćaju sankcije ili ograničenja u odnosu na obavljanje

poslova osiguranja, moraju biti potkrijepljene jasnim obrazloženjima i priopćene dotičnom društvu.

10. Komisija Odboru za osiguranje osnovanom na temelju Direktive 91/675/EEZ, svake dvije godine predaje izvješće u kojem su sažeto prikazani broj i vrsta slučajeva u kojima je u pojedinoj državi članici odbijeno izdavanje odobrenja za rad prema članku 10. Direktive 73/239/EEZ ili članku 16. Direktive 88/357/EEZ, kako su izmijenjene ovom Direktivom, ili u kojima su poduzete mjere u skladu sa stavkom 5. Države članice surađuju s Komisijom i dostavljaju joj informacije potrebne za to izvješće.

Članak 41.

Ova Direktiva ne sprječava društvo za osiguranje sa sjedištem u jednoj državi članici da oglašava svoje usluge putem svih raspoloživih sredstava komunikacije u državi članici podružnice ili državi članici pružanja usluga, ali pritom treba poštovati sve propise koji uređuju oblik i sadržaj tog oglašavanja koji su doneseni u interesu općeg dobra.

Članak 42.

1. Članak 20. Direktive 88/357/EEZ stavlja se izvan snage.

2. U slučaju likvidacije društva za osiguranje, obveze koje proizlaze iz ugovora koji su zaključeni preko podružnice ili na temelju prava slobode pružanja usluga, ispunjavaju se na isti način kao i one obveze koje proizlaze iz ostalih ugovora o osiguranju toga društva, bez da se pritom prave razlike na temelju državljanstva osiguranika i korisnika osiguranja.

Članak 43.

1. Članak 21. Direktive 88/357/EEZ stavlja se izvan snage.

2. Ako se nudi osiguranje na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga, prije preuzimanja bilo kakve obveze, ugovaratelja osiguranja treba obavijestiti o državi članici u kojoj se nalazi sjedište društva, ili ovisno o slučaju, o državi članici podružnice s kojom će se ugovor sklopiti.

Svi dokumenti koji se izdaju ugovaratelju osiguranja moraju sadržavati informacije iz prvog podstavka.

Obveze iz prva dva podstavka ne primjenjuju se na rizike iz članka 5. točke (d) Direktive 73/239/EEZ.

3. U ugovoru i u svakom drugom dokumentu koji pruža pokriće, zajedno s ponudom osiguranja ako je obvezujuća za ugovaratelja osiguranja, mora biti naznačena adresa sjedišta ili, ovisno o slučaju, podružnice društva za osiguranje koje pruža pokriće.

Svaka država članica može zahtijevati da u dokumentu iz prvog podstavka budu naznačeni također i ime i adresa predstavnika društva za osiguranje u smislu članka 12.a stavka 4. Direktive 88/357/EEZ.

Članak 44.

1. Članak 22. Direktive 88/357/EEZ stavlja se izvan snage.

2. Svako društvo za osiguranje obavješćuje nadležno tijelo svoje matične države članice zasebno o poslovima koje obavlja na temelju prava poslovnog nastana i zasebno o poslovima koje obavlja na temelju slobode pružanja usluga, o iznosima premija, štetama i provizijama, bez odbitka reosiguranja, i to po državi članici i po podskupini osiguranja, te isto tako vezano uz vrstu osiguranja 10 iz točke A Priloga Direktivi 73/239/EEZ, osim odgovornosti prijevoznika, o učestalosti i prosječnim troškovima šteta.

Podskupine osiguranja definirane su kako slijedi:

- nezgoda i bolest (vrste osiguranja 1 i 2),
- motorna vozila (vrste osiguranja 3, 7 i 10, precizni brojevi podaci za vrstu osiguranja 10, osim odgovornosti prijevoznika, daju se zasebno),
- požar i ostala oštećenja imovine (vrste osiguranja 8 i 9),
- zrakoplovno, pomorsko i transportno osiguranje (vrste osiguranja 4, 5, 6, 7, 11 i 12),
- opća odgovornost (vrsta osiguranja 13),
- krediti i jamstva (vrste osiguranja 14 i 15),
- ostale vrste osiguranja (vrste osiguranja 16, 17 i 18),

Nadležno tijelo matične države članice prosljeđuje te informacije u razumnom roku i u agregiranom obliku nadležnim tijelima svake dotične države članice koja je to zatražila.

Članak 45.

1. Članak 24. Direktive 88/357/EEZ stavlja se izvan snage.

2. Ova Direktiva ne utječe na pravo država članica da zahtijevaju da društva, koja na njihovu državnom području obavljaju poslove na temelju prava poslovnog nastana ili

slobode pružanja usluga, pristupe i sudjeluju u bilo kojoj vrsti fonda koji jamči isplatu šteta osiguranicima i oštećenim trećim osobama, pod istim uvjetima kao i društva koja su ondje dobila odobrenje za rad.

Članak 46.

1. Članak 25. Direktive 88/357/EEZ stavlja se izvan snage.

2. Ne dovodeći u pitanje naknadno usklađivanje, svi ugovori o osiguranju podliježu isključivo neizravnim porezima i parafiskalnim davanjima na premije osiguranja u državi članici u kojoj se nalazi rizik u smislu članka 2. točke (d) Direktive 88/357/EEZ; u Španjolskoj, ugovori o osiguranju podliježu i zakonski propisanim dodatnim davanjima u korist španjolskog „Consortio de Compensación de Seguros” za naknadu šteta koje nastaju iz izvanrednih događaja u toj državi članici.

Odstupajući od prve alineje članka 2. točke (d) Direktive 88/357/EEZ, i za potrebe ovog stavka, pokretna imovina koja se nalaze u zgradi na državnom području jedne države članice, uz iznimku robe u trgovinskom prijevozu, predstavlja rizik koji se nalazi u toj državi članici, čak i ako zgrada i njezin sadržaj nisu pokriveni istom policom osiguranja.

Na mjerodavne porezne propise ne utječe pravo mjerodavno za ugovor o osiguranju prema članku 7. Direktive 88/357/EEZ.

Do daljnjeg usklađivanja, svaka država članica primjenjuje na ona društva koja pokrivaju rizike koji se nalaze na njezinu državnom području nacionalne odredbe kojima se osigurava ubiranje neizravnih poreza i parafiskalnih davanja koji su dospjeli, prema prvom podstavku.

GLAVA V

PRIJELAZNE ODREDBE

Članak 47.

Savezna Republika Njemačka može primjenu prve rečenice drugog podstavka članka 54. stavka 2. odgoditi do 1. siječnja 1996. Tijekom tog razdoblja primjenjuju se odredbe niže navedenog podstavka, u okolnostima iz članka 54. stavka 2.

Nakon što su o tehničkoj osnovici za izračun premija obaviještena nadležna tijela matične države članice u skladu s trećom rečenicom drugog podstavka članka 54. stavka 2.,

ta tijela odmah prosljeđuju tu informaciju nadležnim tijelima države članice u kojoj se nalazi rizik, kako bi ona mogla dostaviti svoje primjedbe. Ako nadležna tijela matične države članice ne uvažavaju ove primjedbe, ona o tome detaljno obavješćuju nadležna tijela države članice u kojoj se nalazi rizik i navode svoje razloge.

Članak 48.

Države članice mogu društvima za osiguranje koja imaju sjedište na njihovu državnom području, a čije zgrade i zemljišta služe za pokriće njihovih tehničkih pričuva koje u trenutku objave ove Direktive premašuju postotak iz članka 22. stavka 1. točke (a), odobriti rok najkasnije do 31. prosinca 1998. unutar kojeg se trebaju uskladiti s ovom odredbom.

Članak 49.

Kraljevina Danska može primjenu ove Direktive na obvezno osiguranje od nezgode na radu odgoditi do 1. siječnja 1999. Tijekom tog razdoblja u Kraljevini Danskoj i dalje se primjenjuje iznimka utvrđena u članku 12. stavku 2. Direktive 88/357/EEZ za nezgodu na radu.

Članak 50.

Za Španjolsku do 31. prosinca 1996., a za Grčku i Portugal do 31. prosinca 1998., vrijede niže navedene prijelazne odredbe za ugovore koji pokrivaju rizike koji se nalaze isključivo u jednoj od ovih država članica, uz iznimku rizika utvrđenih u članku 5. točki (d) Direktive 73/239/EEZ:

(a) odstupajući od članka 8. stavka 3. Direktive 73/239/EEZ i članaka 29. i 39. ove Direktive, nadležna tijela dotičnih država članica mogu zatražiti da im se priopće opći i posebni uvjeti osiguranja prije njihove primjene;

(b) iznos tehničkih pričuva koji se odnose na ugovore navedene u ovom članku utvrđuje se pod nadzorom dotične države članice u skladu s njezinim propisima, a ako ih nema, prema postupcima utvrđenim na njezinom državnom području u skladu s ovom Direktivom. Pokriće ovih tehničkih pričuva istovjetnom i usklađenom imovinom, te lokalizacija te imovine, izvršava se pod nadzorom te države članice u skladu s njezinim propisima i praksom donesenom u skladu s ovom Direktivom.

GLAVA VI

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 51.

Sljedeće tehničke prilagodbe koje treba izvršiti prema direktivama 73/239/EEZ i 88/357/EEZ i ovoj Direktivi donose se u skladu s postupkom utvrđenim u Direktivi 91/675/EEZ:

- proširenje pravnih oblika iz članka 8. stavka 1. točke (a) Direktive 73/239/EEZ,
- izmjena popisa utvrđenog u Prilogu Direktivi 73/239/EEZ, ili prilagođavanje terminologije koja se koristi u tom popisu, kako bi se uzelo u obzir razvoj na tržištu osiguranja,
- preciziranje stavki koje čine granicu solventnosti iz članka 16. stavka 1. Direktive 73/239/EEZ, kako bi se uzelo u obzir kreiranje novih financijskih instrumenata,
- izmjena minimalnog iznosa jamstvenog kapitala predviđenog u članku 17. stavku 2. Direktive 73/239/EEZ, kako bi se uzelo u obzir gospodarski i financijski razvoj,
- izmjena popisa imovine prihvatljive kao pokriće tehničkih pričuva utvrđene u članku 21. ove Direktive, kao i pravila o disperziji ulaganja iz članka 22., kako bi se uzelo u obzir kreiranje novih financijskih instrumenata,
- izmjena u vezi s ublažavanjem pravila usklađivanja utvrđenih u Prilogu 1. Direktivi 88/357/EEZ, kako bi se uzelo u obzir razvoj novih instrumenata zaštite od izloženosti riziku promjene tečaja ili napredak prema gospodarskoj i monetarnoj uniji,
- preciziranje definicija kako bi se osigurala jedinstvena primjena direktiva 73/239/EEZ i 88/357/EEZ i ove Direktive u cijeloj Zajednici.

Članak 52.

1. Za podružnice koje su započele s poslovanjem, prema odredbama na snazi u njihovoj državi članici poslovnog nastana, prije stupanja na snagu provedbenih propisa ove Direktive, smatrat će se da podliježu postupku utvrđenom u članku 10. stavcima od 1. do 5. Direktive 73/239/EEZ. Na njih se od datuma stupanja na snagu primjenjuju članci 15., 19., 20. i 22. Direktive 73/239/EEZ i članak 40. ove Direktive.

2. Članci 34. i 35. ne utječu na prava koja su stekla društva za osiguranje koja obavljaju poslove na temelju

slobode pružanja usluga prije stupanja na snagu provedbenih propisa ove Direktive.

Članak 53.

Sljedeći članak umeće se u Direktivu 73/239/EEZ:

„Članak 28.a

1. Prema uvjetima propisanim nacionalnim pravom, svaka država članica daje odobrenje zastupništvima i podružnicama osnovanim na njezinu državnom području na koje se odnosi ova glava da prenesu cijeli ili dio portfelja ugovora na društvo preuzimatelja s poslovnim nastanom u toj istoj državi članici, ako nadležna tijela te države članice, ili ovisno o slučaju države članice iz članka 26., potvrde da, nakon uzimanja prijenosa u obzir, društvo preuzimatelj posjeduje potrebnu granicu solventnosti.

2. Prema uvjetima propisanim nacionalnim pravom, svaka država članica daje odobrenje zastupništvima i podružnicama osnovanim na njezinu državnom području na koje se odnosi ova glava da prenesu cijeli ili dio portfelja ugovora na društvo za osiguranje sa središnjom upravom u drugoj državi članici, ako nadležna tijela te države članice potvrde da, nakon uzimanja prijenosa u obzir, društvo preuzimatelj posjeduje potrebnu granicu solventnosti.

3. Ako prema uvjetima propisanim nacionalnim pravom država članica daje odobrenje zastupništvima i podružnicama osnovanim na njezinu državnom području na koje se odnosi ova glava da prenesu cijeli ili dio portfelja ugovora na zastupništvo ili podružnicu koji su obuhvaćeni ovom glavom i osnovani na državnom području druge države članice, ona osigurava da nadležna tijela države članice društva preuzimatelja, ili ovisno o slučaju države članice iz članka 26., potvrde da, nakon uzimanja prijenosa u obzir, društvo preuzimatelj posjeduje potrebnu granicu solventnosti, da pravo države članice društva preuzimatelja dopušta takav prijenos i da je ta država suglasna s prijenosom.

4. U slučajevima iz stavaka 1., 2. i 3., država članica u kojoj se nalazi zastupništvo prenositelj ili podružnica prenositelj odobrava prijenos nakon dobivanja suglasnosti nadležnih tijela države članice u kojoj se nalaze rizici, ako ona nije država članica u kojoj se nalazi zastupništvo prenositelj ili podružnica prenositelj.

5. Nadležna tijela konzultiranih država članica iskazuju svoje mišljenje ili suglasnost nadležnim tijelima matične države članice društva za osiguranje prenositelja u roku tri mjeseca od primitka zahtjeva; ako se konzultirana nadležna tijela ne očituju u propisanom roku, smatra se da su dala pozitivno mišljenje ili prešutnu suglasnost.

6. Prijenos odobren u skladu s ovim člankom objavljuje se, u skladu s nacionalnim pravom, u državi članici u kojoj se nalazi rizik. Taj prijenos automatski postaje valjan u odnosu na ugovaratelje osiguranja, osiguranike i druge osobe koje imaju prava ili obveze koje proizlaze iz prenesenih ugovora.

Ova odredba ne utječe na pravo države članice da ugovarateljima osiguranja ostave mogućnost otkazivanja ugovora u nekom određenom roku nakon prijenosa."

Članak 54.

1. Bez obzira na bilo koje suprotne odredbe, država članica u kojoj ugovori koji pokrivaju rizike vrste osiguranja 2 iz točke A Priloga Direktivi 73/239/EEZ mogu u cijelosti ili djelomično zamijeniti zdravstveno osiguranje u okviru zakonom predviđenih sustava socijalne sigurnosti, može zahtijevati da ti ugovori budu u skladu sa specifičnim zakonskim odredbama koje je donijela ta država članica u području te vrste osiguranja radi zaštite općeg dobra, te može zahtijevati da se opći i posebni uvjeti osiguranja priopće nadležnim tijelima te države članice prije njihove primjene.

2. Države članice mogu zahtijevati da sustav zdravstvenog osiguranja iz stavka 1. funkcionira na tehničkoj osnovici koja je slična onoj za životno osiguranje, ako:

- se naplaćene premije izračunavaju prema tablicama bolesti i drugim statističkim podacima relevantnim za državu članicu u kojoj se nalazi rizik u skladu s matematičkom metodologijom koja se koristi u osiguranju,
- se oblikuju pričuve za povećanje starosne dobi,
- osiguravatelj može otkazati ugovor samo unutar određenog vremenskog roka koji utvrđuje država članica u kojoj se nalazi rizik,
- ugovor predviđa mogućnost povećanja premija ili snižavanja uplata, čak i za tekuće ugovore,
- ugovor predviđa mogućnost da ugovaratelj osiguranja svoj postojeći ugovor pretvori u novi ugovor, u skladu sa stavkom 1., s istim društvom za osiguranje ili istom podružnicom uz uvažavanje njegovih stečenih prava. Pritom posebno treba voditi računa o pričuvama za povećanje starosne dobi, a novi liječnički pregled može se tražiti samo kod povećanja pokrića.

U tom slučaju nadležna tijela države članice objavljuju tablice bolesti i ostale relevantne statističke podatke iz prvog podstavka i prenose ih nadležnim tijelima matične države članice. Iznosi premija moraju biti dovoljni, u skladu s

razumnim aktuarskim pretpostavkama, kako bi društva mogla ispuniti sve svoje obveze uzimajući u obzir sve aspekte svog financijskog položaja. Matična država članica zahtijeva da se njezinim nadležnim tijelima priopći tehnička osnovica za izračun premija, prije nego što se proizvod osiguranja stavi u optjecaj. Ovaj se stavak također primjenjuje na izmjene postojećih ugovora.

Članak 55.

Države članice mogu zahtijevati da se svako društvo za osiguranje, koje na njihovu državnom području na vlastiti rizik nudi obvezno osiguranje od nezgode na radu, pridržava posebnih odredbi njihovog nacionalnog prava koje se odnose na tu vrstu osiguranja. Iznimka su odredbe o financijskom nadzoru, koje su u isključivoj nadležnosti matične države članice.

Članak 56.

Države članice osiguravaju da odluke donesene u pogledu društva za osiguranje na temelju zakona i drugih propisa donesenih u skladu s ovom Direktivom podliježu pravu obraćanja sudovima.

Članak 57.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 31. prosinca 1993. te propisuju njihovo stupanje na snagu najkasnije do 1. srpnja 1994. One odmah o tome obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Način tog upućivanja propisuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredbi nacionalnog prava koje donesu na području koje obuhvaća ova Direktiva.

Članak 58.

Ova je Direktiva upućena svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg 18. lipnja 1992.

Za Vijeće
Predsjednik
Vitor MARTINS